

věci, k čemu poukazuje § 290 ex ř., takové omezení není však v daném případě prokázáno a nelze proto tvrditi, že částka 57.000 Kč zcizitelům podle pojišťovací smlouvy vyplacená se nestala majetkem jejich; z § 9, č. 1 dávk. ř. z r. 1915, na kterém nař. rozhodnutí se jediné zakládá, nelze takové omezení odvozovati.

Bylo proto nař. rozhodnutí v daném bodu zrušiti jako nezákonné.

Č. 2277.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Námitka, že zcizitel byl poslední vůlí svého otce vázán prodati nemovitost nabyvateli za cenu nižší než činí obecná hodnota, není na překážku, aby úřad vzal podle dávk. řádu čes. z r. 1915 za základ vyměření dávky vyšší obecnou hodnotu nemovitosti řádně vyšetřenou.

(Nález z 28. dubna 1923 č. 7022).

Věc: Alfred P. v Dol. E. a Robert P. v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Stěžovatelé namítají, že otec jejich posledním pořízením stanovil pro případ, že by jeden z nich chtěl rozvázati společenství vlastnictví na nemovitostech po otci zděděných, musí svůj podíl převést na druhého bratra za přejímací cenu za vilu 12.000 K a za stodolu 1500 K a že nemovitosti nesmí býti prodány někomu jinému; z toho důvodu nesměl zcizitel za svou polovici realit žádati vyšší kupní cenu než 6750 K, nemůže proto také vyměřující úřad vzíti vyšší zcizovací hodnotu za základ dávky z přírůstku hodnoty; pokud by tak učinil, šlo by o převod neúplatný, ve smyslu § 4 č. 1 dávk. ř. z r. 1915 dávce z přírůstku hodnoty nepodrobený. K námitce této nelze však míti zřetele, neboť řád o dávce z přírůstku hodnoty chce dávce podrobiti přírůstek hodnoty nemovitostí nastalý bez přičinění vlastníka v době mezi dvěma převody — tento přírůstek má býti dávce podroben o sobě objektivně —. Předmětem dávky jest objektivní zvýšení hodnoty nemovitostí, které nemusí se jeviti ciferně jako zisk zcizitele (srovn. § 5 dávk. ř.).

Úřad není proto vázán na cenu zcizovací, ani na okolnosti, které zcizitele přiměly, že se spokojil s menší cenou, nýbrž může v každém případě, kdy má za to, že cena zcizovací nedosahuje obecnou hodnotu nemovitostí v době zcizení, tuto hodnotu vyšetřiti a položit za základ výpočtu přírůstku hodnoty.

Nelze proto seznati nezákonnost nebo vadu řízení, když po řízení, zákonu odpovídajícím při výpočtu přírůstku hodnoty bylo hleděno k obecné hodnotě nemovitostí v době zcizení.

Podstatně totéž platí o námitce, že ohledně hodnoty, která převyšuje cenu zcizovací, sluší převod pokládati za neúplatný — neboť, jak již provedeno, není rozhodným zisk zcizitele, nýbrž pouze obecná hodnota nemovitosti v době zcizení.

Stížnost jeví se proto v obou směrech neodůvodněnou, pročež byla zamítnuta.